

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 28sten SEPTEMBER, 1822. N. 39.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Hoofd Ontvangers Kantoor, den 20sten September 1822.

WAARSCHOUWING.

DAAR de nog onbetaalde Rekeningen over den eersten termyn dezes jaars wegens de belasting van Hoofd en Familie Geld benevens de Recognitie Rekeningen over Juny d. j. en de vervallene Adsignatien, met het einde dezer maand ter geregtelyke invordering in handen van den Heer Raad Fiskaal zullen gesteld worden, zoo geeft de ondergeteekende den daarby belanghebbenden voor het laatst daarvan kennis met vriendelyke uitnoodiging aan dezelven om nog voor den afloop dezer maand het verschuldigde wegens Hoofd en Familie Geld, Recognitie Rekeningen, enz. te komen afbetalen, ten einde alle onaangename maatregelen nodeloos te maken.

De Hoofd Ontvanger,

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 6den September 1822.

TE KOOP,

EEN party ZOUT, niet zeer schoon, á 8 Realen per Vat, liggende aan de Klip van de Weduwe Jan van der Meulen. Voor die de geheele party koopt nog iets minder. Te bevragen by de Weduwe G. DUYCKINCK of KINDEREN.

September 6, 1822,

FOR SALE,

A parcel of SALT, not quite clean, lying at the Wharf of Mrs. van der Meulen, at eight Bits per Barrel, or something less to the purchaser of the whole parcel. Apply to the Widow G. DUYCKINCK or CHILDREN.

NICARAGUA WOOD.

A few Tons Bonaire NICARAGUA WOOD, for Sale by the Subscriber.

C. L. PARKER.

ST. JOHN'S N. F. 2den JULY.

Droevig verlies van Z. M.'s brik Drake.

De Drake zeilde op Donderdag morgen den 20sten ll. van Halifax naar St. John's, het weder was buiten gemeen schoon en de wind gunstig, zy stuurde gedurig eenen regten koers naar Kaap Race; Zondag werd de lucht zeer betrokken met eenen frisschen wind uit het W. Z. W. Omstreeks middag klaarde het op en gaf ons genoegzaam tyd om de breedte waar te nemen, welke zeer wel met de berekening overeenkwam: wy veronderstelden toen volgens onze berekening nog 90 mylen van Kaap Race te zyn, des avonds om 6 uren, na sedert middag omtrent 60 mylen gezeild te hebben, ziende dat de mist nog aanhield, stuurden wy 4 streken ruimer, veronderstellende dat wy gedurende den avond Z. O. gestuurd hadden. Omstreeks half acht toen ieder een op dek was, werd gewaarschouwd dat er brandig vooruit was. Het schip werd dadelyk by den wind gehaald, maar ziende dat wy op die boeg het gevaar niet konde ontsnappen, waren wy verpligt by te draayen, maar de zware zee sloeg de branding terwyl wy by lag over den spiegel, en het schip viel op zy en de zee sloeg over hetzelve; de masten werden dadelyk afgekapt met het inzigt zoowel om het schip te verligten als ook om eene brug te maken om het volk te redden, maar dit was in beide opzigten zonder goed gevolg, want op dat oogenblik stiet het op eene rots en toen was er geen de minste hoop om iemand te redden. De barkas werd aan de ly zy afgelaten, maar zonk met eens; een van het volk beproefde met de lood lyn aan de wal te zwemmen, maar dewyl de stroom zoo sterk naar het noorden liep was hy omtrent by de onderneming verdronken. Onze eenigste hoop was nu op des kapt. boot, (de jol was reeds weggespoeld,) deze nu werd van de bak neer gelaten met de bootsman in met de log lyn, eene zware zee spoelde haar op eene rots die niet met de wal vereenigd was, zy werd in stukken geslagen en de lyn brak, maar het gelukte den bootsman om met een faam van de lyn op eene rots te klonteren; de zee maakte nu groote gaten in het schip, het hing op de bak aan touwen en ieder volgende zee scheen eene algemeene vernieling met zich te brengen, toen er eene verschrikkelyke zee het halve dek over de klip ligtede. De bak die tot nu het zekerste gedeelte van het schip was werd nu voor de klip verlaten, en terwyl alle hoop verloren was het schip te redden, werd er besloten zoo mogelyk hetzelve te verlaten. Het volk stapte verscheidene malen van de spiegel op de rots, by welke onderneming eenige (waaronder luitenant Stanley was) weggespoeld, en met ontzaglyke kracht tegen de wrak geslagen werden. Toen kapitein Baker zag dat al het volk op de rots was, volgde hy ook, maar nu ondervond men dat de klip alleen stond en by rysend water overstroomd zoude worden, toen de bootsman dit bemerkte zwom hy met het stuk lyn hetwelke hy in zyne magt had naar de wal, dewelke hy niet tegenstaande de zeestortingen gelukkiglyk bereikte vlak over de klip waar wy stonden, vanwaar hy het touw over wierp dewelke juist lang genoeg bevonden werd om met eenen uitgestrekten arm aan de wal en op de klip vast gehouden te werden, en met dit geringe hulpmiddel gelukte het 44 van de 50 die op de rots geland waren de wal te bereiken, en waarschynlyk zoude het allen gelukt zyn, had een man en eene vrouw niet ondernomen tegelyk over te gaan, waardoor het touw den man op de klip outslipte, en hetwelk by de beproeving om het weder over te brengen weggespoeld werd. Kapitein Baker was verscheidene malen verzocht om over te gaan, maar hy bleef het, iedere keer standvastig weigeren; en gedurende deze ongelukkige omstandigheid scheen het zyn eenigste doel te zyn om het volk te redden en zyn eigen leven niet te achten.—Ieder oogenblik rees het water en vermeerderden de zeestortingen, de officieren en het scheeps volk deden al het mogelyke om eikander vast te houden door het te zamen binden van hunne doeken, maar ondervindende dat dezelve te kort waren werden wy tegen ons gemoed verpligt hen aan hun lot overtelaten, en met het aanbreken van den dag bleef er geen de minste sporen van deze ongelukkigen over. Te dier tyd bevonden wy dat de romp in twee gebroken was, met het achter gedeelte op de top van de boeg geworpen; toen wy dit bemerkten waren wy aan het oost punt van St. Shott's, wy verzamelden ons in een huis hetwelke wy daar vonden, na vergeefsch voor het lyk van kapitein Baker gezocht te hebben en eenige verversching genomen hebbende vervolgden wy onzen weg naar Trepassey. Dat het leven van zoo velen behouden was kwam zeker van de groote order en krygstucht die onder het volk heerschte. Een iedere poging scheen niet voor het behoud van zyn eigen leven te zyn, maar tot het welzyn van het algemeen; er blyft weinig twyfel over, dat indien er eenige verwarring had plaats gehad, dan zouden maar weinig overgebleven zyn om deze treurige geschiedenis natevertellen. Het einde der geenen die op de rots bleven, is zeker zeer treurig geweest, want zy kunnen wel een half uur, na het touw verloren was waarin de vloed ieder oogenblik toenam en hun onvermydelyk noodlot zoo naderde. Kapitein Baker stierf en werd zoo wel door de officieren als het volk ten hoogsten betreurd; zyne gewoone goedheid en oplettendheid voor ieder een aan boord gedurende zyn bevelhebberschap, hebben eenen diepen indruk verwekt, en niet ligt zal zyne nagedachtenis en die van zyn ontydig einde uit het geheugen der overgeblevenen uitgewischt worden.

Het volgende is eene lyst der ongelukkigen die in dit treurig geval omgekomen waren.

Kapitein Baker, luitenant Stanley, de heer Newnham, schipper, de heer Wm. Moore, adelborst, (zoon van John Moore, schildknaap van Z. M. costums in deze plaats,) des schippers zoon, des timmermans zoon, 9 matrozen, 2 mariniers, 2 vrouwen.

Den 9den July.—Donderdag kwam Z. M.'s schip Valorous, kapitein Murray, van Trepassey, aan boord hebbende de overgeblevene van het volk van de brik Drake. Wy vernemen dat vier van de lyken gevonden en op Trepassey begraven zyn, waaronder verondersteld wordt dat van luitenant Stanley te zyn.

UIT DE JAMAIKA KONINGLYKE COURANT.

Myn Heer de Uitgever.—Dewyl de aandacht van het publiek dagelyks, meer op Zuid Amerika gevestigd wordt, zend ik eene aanteekening dewelke dienstig is om onze aardrykskundige kennis van dit belangryk gewest te vermeerderen. Dezelve is betrekkelyk zoo als uwe lezers zullen ontwaren, op eene vereeniging der Atlantische Zee met de Stille Zuid Zee van het einde der golf van Darien; het eerste berigt hierover werd eenige jaren geleden, door den baron van Humboldt aan het publiek gegeven. Z.

1822.—*Aanteekening der voordeelen en der gemakkelykheid tot het bewerken eener vereeniging der Atlantische met de Stille Zuid Zee door de Atrato rivier, die zich in de eerst genoemde ontlast aan het einde van de golf van Darien, en de rivier St. Juan die zich byna met de bovenste havens van de Atrato vereenigt, en zich in de baai van Chazambiza in de Stille Zee ontlast:—Opgesteld door eenen ervarenen Engelsche reiziger welke met die gewesten zeer wel bekend is.*

De voornaamste ingang van de rivier Atrato wordt genoemd Barbacoas, en is op 8. 12. N. B. gelegen, en strekt zich omtrent 490 mylen tot haren oorsprong uit. By den ingang dezer rivier begint de groote baai van Candelaria, dewelke in staat is alle schepen van de geheele wereld in zich te bevatten, zy heeft goeden anker grond van 18 tot 20 vadems, en is voor alle winden veilig, alleen in die maanden dat de noorde winden waayen is zy aan zware zwellingen onderhevig. De bank heeft in den droogen tyd en by laag water 5 voeten, in den regen tyd en by hoog water 6½ voeten water, zy is omtrent 2000 yarden breed en hard zand.

De eerste rivier van eenige groote dewelke zich in de Atrato ontlast, wordt Rio-Susio genoemd, en omtrent eenen afstand van 70 mylen van haren oorsprong op 7. 46 N. B.; maar dezelve biedt in haren tegenwoordigen staat geene voordeelen by deze onderneming aan, wegens de hoeveelheid banken en andere verhindernissen.

De tweede rivier wordt Murindo genoemd, op de noorder breedte van 7. 6. en omtrent 150 mylen van de zee. Twintig mylen van hare vereeniging met de Atrato zyn eenige hooge bergen, van denzelfden naam, welke overvloed van alle soorten van timmerhout en ceders hebben.

De derde rivier is de Napipi, welke zich in de Atrato ontlast op de N. B. 6 33. Door middel van deze rivier kan er eene vereeniging met de Stille Zee gemaakt worden, wyl er alleen eene tusschen ruimte van 6 mylen is. De kosten om eene vragt van 5 arobas of 125*lb* over dezen afstand te brengen is een patienje, waar zy in eene schoone, diepe en voor alle winden beschermde baai komen. Van den ingang van de rivier Nepipi tot de Tambo Don Carlos, de rivier over kruizende, heeft men drie dag reizen of omtrent 100 mylen; van daar naar Tambo Antado is 6 uren of omtrent 18 mylen; van deze laatste plaats naar de baai van Cupica, in de Stille Zee, is eene land vragt van 2 dagen, en kan in een dag afgelegd worden. De vragten kunnen of door muilen of menschen gedragen worden. De haven van Cupica is voor alle soorten van vaartuigen geschikt.

De vierde rivier dewelke in de Atrato loopt is de Bebara, op 6. 2. N. B. gelegen. Op omtrent 15 mylen van haren ingang is eene bodega of een pakhuis, waar alle de goederen dewelke voor Antioquia bestemd zyn bewaard worden; van deze plaats tot Uszao is 60 mylen over land. De vragten door menschen gedragen, blyven gewoonlyk 6 dagen op weg. De kosten voor ieder vragt van 125*lb.* bedraagt omtrent 12 patienjes. Van Uzzao naar Antioquia is min of meer 10 mylen; de vragten op muilen gedragen, betaald men voor ieder muil 4 patienjes.

De hoofdstad van de provintie Choco is San Francisco de Quibdo, en heeft omtrent 1000 inwoners en een tol huis.

De rivier Atrato biedt tot daar geene hindernissen hoegenaamd aan, aan vaartuigen die niet dieper dan 7 voeten gaan. Op haren weg zyn weinig of geene banken, en met gewoonlyke voorzigtigheid is er hoegenaamd geen gevaar.

Quibdo is op eenen afstand van omtrent 410 mylen van zee. De stroom in de Atrato bedraagt in de droogen tyd niet boven de twee mylen in een uur, en in de tyden van sterke vloed 5. Van deze plaats tot aan den oorsprong is omtrent 80 mylen.

De Tambo San Pablo is op eene nauwer landengte gelegen van omtrent twee mylen breed.

De rivier San Juan is in de provintie Novita en bespoelt den anderen kant van deze landengte, zy vereenigt zich met de rivier Calima en ontlast zich in de baai van Chazambiza in de Stille Zee.

Vlak over Quibdo, vereenigt zich de rivier Quito met de Atrato, en over haar gaat men naar den kreek San Pablo. In den droogen tyd veroorzaakt de ondiepte van het water eenige hindernissen, maar het is maar een weg van vyf uren naar de Tambo van denzelfden naam, en kan zeer ligt verbeterd worden door sluisen, zoo als men in Europa heeft.

De aanteekening geeft een berigt van de voordeelen die er uit voortvloeien zouden wanneer deze scheepvaart in stand kwam en stoombooten gebezigd wierden, ook meldt dezelve dat Quibdo de stapel plaats van eenen handel zonder weerga is, en dat in weinig jaren de Atrato eene tweede Mississippi zoude worden.

Den 27sten September 1822.
AANBESTEEDING VAN KALK.

DE Raad Contrarolleur der Finantien zal op autorisatie van Zyne Excellentie P. R. Cants'laar, Gouverneur dezes en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c. by Publieke Insebryving aan de minst insebryvende aanbesteden de leverantie van de door het Gouvernement thans benodigde Kalk; zullende de konditien ter visie liggen op het Bureau van den Raad Contrarolleur voornoemd.

De Biljetten van inschryving kunnen ingeleverd worden van heden af tot Dingsdag den 1sten October vóór twaalf uren, en het antwoord op Woensdag daar aanvolgende gegeven worden.

De Raad Cont. der Finantien,
NUBOER.

Fiscaal's Kantoor, den 27sten September 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

LOTERY.

DE ondergeteekende met groote leedwezen ziende, als dat de 4de Klasse van Ps 8000, Ps. 3000, &c. &c. geen voortgang hebben kan, door redens dat er veeltallige Loten onverkogt zyn gebleven, en dus buiten staat is om dezelve te trekken, zoo zal de volgende Klasse in plaats van de bovengemelde Klasse getrokken worden, in hoop dat het ten volle met goedkeuring van de Geinterresseerdens zyn zal, als volgt:

In kas met 8 gefourneerde Loten voor alle Klasse	Ps. 4160
425 Loten om te Fourneren, á Ps. 6	„ 2550
8 dito	
	Ps. 6710
433 Geinterresseerdens.	

1	Prys.		Ps. 2000
1	„		„ 1000
1	„		„ 500
1	„		„ 400
1	„		„ 200
1	„		„ 150
1	„		„ 100
1	„		„ 58
80	„	á Ps. 12	„ 960
80	„	10	„ 800
52	„	9½	„ 494
220	Pryzen		Ps. 6662
213	Nieten		
433			

PREMIEN.

Eerste Lot . .	Ps. 14	
Laatste dito . .	„ 14	
Voor de Ps. 2000	„ 10	
Na dito . . .	„ 10	48
		Ps. 6710

Zoo verzoekt de ondergeteekende aan de Geinterresseerdens om zoo schielyk als het mogelyk is te komen Fourneren om een einde te maken aan zyn onderhebbende Lotery, en hem in staat te stellen om dezelve te doen trekken; en zoo er eenige aanmerkingen gedaan mogten worden door eenige van de Geinterresseerdens, zoo verzoekt by binnen drie weken tyd na dato dezer te compareren op zyn Kantoor, na welke tyd de *stilzwygendheid* van de Geinterresseerdens, aan de ondergeteekende als toestemming zal dienen.

S. S. DELVALLE,
Directeur der Lotery.
Den 11den September 1822.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

VAN ARUBA.

Pieter Poppe	A P W Franken
Johanna Hansz	Branpis Moron

VAN DE SPAANSCHE KUST.

Betinele Jate	Santiago Defarine
Leonette	

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

21.	brik	Mary, Brunds,	Philadelphia
	golet	Maria Louisa, Boudewyn,	Sp. kust
	brik	Eendragt, Burk,	St. Bartholomews
23.	golet	Nancy, Nigers,	Baltimore
	——	Caroline, De Hachet,	Isle D'Avis
	bark	Fanny, De Hachet,	dito
	golet	Las Hermanas, Boekhoudt,	Aruba
24.	——	Maria, Martis,	Spaansche kust
26.	——	Anna Elizabeth, Campbell,	St. Thomas
	——	Maria, De Groot,	Bonaire

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

23.	golet	Alpha, Hall,	Norfolk
	——	Brutus, Martin,	St. Thomas
24.	bark	Pieter, Barendsz,	dito
	golet	Twee Vrienden, Boekhoudt,	Aruba
25.	brik	Fanny, Baker,	New York
26.	bark	Anna, Heytman,	Puerto Cabello
27.	——	Spy, Burns,	Newburyport
	golet	Twee Vrienden, Thysen,	Aruba

Een vaartuig kwam op Donderdag van Porto Rico alhier aan, en brengt berigten dat het Spaansche korvet Maria Francisca, de ketch Hyëna, en 5 transport schepen, met 1500 man troepen van de Havana, te St. John zyn aangekomen. De troepen zyn geland om zich na de doorgestane vermoeyënissen der reize te ververschen, en zouden in kort naar Puerto Cabello onder het bevel van generaal Calzada vertrekken. Eene groote som gelds en hoeveelheid van provisie vergezellen de troepen.

Wy hadden voor dit blad van deze week een breedvoerig verhaal opgemaakt, van de vreemde omstandigheden, welke zich ontwikkeld hebben gedurende deze week aan boord de brik Henry, welke volgens onze laatste *in nood &c.* deze haven is binnen geloopen; maar daar de wettelyke naarvorsching van de gantsche zaak nog niet ten einde is, zoo hebben wy noodig geoordeeld, de bekendmaking hiervan voor deze week uittestellen, om de zaak der belanghebbende niet te vooroordeelen.

Betrekkelyk de uitslag der expeditie van generaal Morales, welke de nieuwsgierigheid van het publiek tot op het hoogste toppunt van verwachting gevoerd heeft, zyn wy als nog niet in staat hiervan iets met zekerheid te zeggen. Daar is een berigt in omloop, dat er hier een brief van Aruba is ontvangen geworden, meldende, dat Morales op den 5den dezer binnen Maracaybo is getrokken; maar wy zyn niet genegen, om het minste geloof hier aan te hechten, wyl er by die zelfde gelegenheid andere brieven zyn ontvangen, welke volstrekt hiervan niets gewagen.

Wy mogen tevens aanmerken, dat de schoener van Aruba berigt, dat er 9 vaartuigen te Los Taques ten anker waren, welke verondersteld worden, een gedeelte van het eskader van Morales te zyn; en dat zy naderhand twee brikken en vier schoeners, onder Columbiaansche vlag ontmoet had en hen van de bovengemelde vaartuigen kennis gegeven heeft, waarop zy zeil maakten om hen op te doen.

De aankomsten van vaartuigen, hebben ons voor eenigen tyd, byna geene belangryke tydingen gebragt; en zeer weinige nieuwspapieren zyn ontvangen geworden, door dat de meeste vaartuigen van de Vereenigde Staten, aan de bovenwinds eilanden zyn geweest, waar zy hunne latere nieuwspapieren gelaten hebben. Uit deze omstandigheden zal men opmaken, dat de artikels welke voor deze week uitgezocht zyn, meer tot vermaak van onze lezers dan anderzints zullen strekken.

Een nieuwspapier van St. Thomas van den 17den dezer, behelst een verhaal der instelling van zyne excellentie de schoutbynacht Carl Wilhelm Jessen, ridder van Dannebroge en Dannebrogsmand, &c. &c. op Zondag den 12den als gouverneur van dat eiland en St. John's. De plegtigheden had vroeg in den morgen plaats, in byzyn der civile en militaire officieren; en toen de gouverneur aangesteld was, werd er een salut van het Fort Christiaan geschoten. De verschillende korpsen trokken naar de parade plaats, alwaar zy een vierkant vormden, en de opschorting van het kommando van den Heer kolonel Von Scholten aan hen bekend gemaakt.

Kort hierop kwam Z. E. de gouverneur met een aantal gevolg op de parade plaats, en werd met de gewonelyke betuigingen van eerbied ontvangen. Na dat zyne excellentie de gelederen doorgegaan was, werd er weder een vierkant gevormd en de aanstelling van zyne excellentie met de gewoone plegtigheden voorgelezen, onder een salut van het Fort Christiaan. Z. E. betuigde zynen dank aan kolonel Von Scholten, voor den yver en vlyt, dat hy gedurende zyne regering getoond heeft, en als een blyk der voldoening van zyne majesteit over zyne diensten, heeft zyne majesteit genadiglyk behaagd de kolonel Von Scholten met de order van Dannebroge, 4de klasse te vereeren.

Na dat het koninglyke besluit voorgelezen was, versierde zyne excellentie de luitenant kolonel Von Scholten met de teeken van het ridderschap, onder een salut en andere plegtigheden, en naderhand sprak hy de vergadering aan.

De plegtigheden ten einde zynde, ging het geheel in order van revue, en hierna verscheen Z. E. voor het front, en werd door kolonel Von Scholten met "*lang leve de Gouverneur Jessen*" begroet, welke door de geheele rang en omstaande toezienders gedaan werd, hierop verliet Z. E. de parade plaats, en dezelfde was herhaald.

Ten 12 ure werd er levée gehouden op het gouvernements huis, waar een aantal militaire en burger officieren, de beampten van het eiland, en andere aanzienlyke inwoners waren. Na dat de gouverneur zynen dank betuigd had aan den gewezenen kommandant, en de verschillende bevelhebbers en korpsen, ging het gezelschap aan een uitmuntend ontbyt zitten, waar de gezondheid van zyne majesteit, die van den gouverneur generaal admiraal Bardenfleth, gouverneur Jessen, van de gewezene kommandant Von Scholten, en een party andere toosten gedronken werden.

Zyne excellentie vertrok den volgenden morgen naar St. Croix.

Men heeft te St. Thomas eene valsche munt van lood in omloop ontdekt in navolging van de nieuwe zilveren vyf stuivers stukken, gemunt in 1816, gangbaar in St. Thomas. Eene belooning van 100 pezos van achten is uitgeloofd voor de ontdekking van den persoon of personen die dat valsch geld op het eiland gebragt hebben.

NOODLOTTIG TWEEGEVEGT TE NEVIS.

Antigua, 24sten Juny.—Ingevolge van eenig misverstand tusschen den Heer Edward Huggins, de oude, en den achtbaren Walter Maynard, (President van dit eiland,) had op den 17den Juny eene byeenkomst te Nevis plaats, tusschen den laatst genoemden Heer en den Heer John Huggins, (jongste zoon van den eerst genoemden) welke wy tot ons leedwezen zeggen moeten, noodlottig eindigde! De Heer Huggins werd dodelyk gewond, zyn tegen party's kogel ging door den onderbuik, hetwelk hy maar drie kwartier uur's overleefde. Wat den smert van dit geval nog grootelyks vergroot, is dat de Heer Huggins kortelyks (zeven maanden geleden) met eene beminnelyke dame vereenigd was, welke met een nog ongeboren pand van hunne vereeniging dezen ongelukkigen uitslag zal hebben te beweenen.

Men beweert—maar wy verbinden ons niet voor de naauwkeurigheid van dit berigt—dat de heer Maynard niet voornemens zynde het eerste schot van den heer Huggin's te beantwoorden, niet afvuurde, makende zyne tegen party eenen voorslag tot bemiddeling der zaak, daar dezelve echter niet dezelve gevoelens by zyne tegen party vond, werd het ongeluk geboren. Als men de waarheid evenwel hulde wil doen, moeten wy er byvoegen, dat de heer Huggin's op het punt zynde den geest te geven, dit eervolle gedrag behield, welke hy gedurende het geheel geval had laten blyken.

JAMAIKA.

St. Jago de la Vega, den 29sten Juny.—Op Woensdag morgen werd Mary Russell, eene vrye negerin, overeenkomstig haar vonnis op den Race-Ground opgehangen, om dat zy schuldig bevonden was een zwart slaven meisje vermoord te hebben. Het spyt ons te melden dat er vóór de teregt stelling, eene onteerende gebeurtenis plaats had, ingevolge dat een blanke man die als beul dienen zoude in flaauwte viel, en niet in staat was om dezen pligt waartenemen. De Heer M'Intosh, een gedeputeerde, verschafte na lang oponthoud eenen neger uit de gevangenis om het vonnis uittevoeren, toen de Heer Beaumont, een blank persoon zich tot den heer M'Intosh, keerde en zeer ernstig met luide stemme zeide, "By God, zy moet door geenen slaaf teregt gesteld worden, dat is tegen de wet," met nog meer andere uitdrukkingen welke eene groote beweging onder het gemeen veroorzaakte, werd een schreeuw van redding geboord, waarop de bevelvoerende officier die eene groote afdeeling militairen kommandeerde beval om de geweren te laden. De heer M'Intosh, die nog maar weinige dagen in zyne fonctie was, vond zich verlegen en begaf zich naar het huis van den heer Kennedy's, de provoost marschalk die zich met eene laffe vaardigheid naar de plaats begaf; en kort na zyne aankomst aldaar werd de ongelukkige vrouw, die omtrent 3 uren in eene beklagenswaardige opschorting gehouden was, naar de andere wereld gezonden. Het werd naderhand noodzakelyk gevonden om de uitvoerders van het vonnis voor het gemeen te beschermen, en hen onder een sterk geleide van soldaten naar de gevangenis te brengen. Het spyt ons te melden dat zy op hunnen weg met steenen geworpen werden, en verscheidene soldaten die zich met zeer veel verdraagzaamheid gedroegen werden ligt gewondt. Het gedrag der soldaten een gedeelte van het 50ste reg. was, dit moet gezegd worden, gedurende het geheele voorval zeer pryzenswaardig en voorbeeldelyk. Een neger jonge werd op de plaats door eenen heer betrapt op 't gooijen van steenen, en hy zal in een onderzoek betrokken worden. Byna dien geheelen dag, zaten de magistraats personen op het vredens kantoor, om ondervragingen te doen, en de Custos was het grootste gedeelte van den volgenden dag bezig hetzelfde te doen. Er werden overvloedige getuigenissen wegens het gedrag van den heer Beaumont gevonden, en een bevel schrift werd tegen hem uitgegeven, en terwyl hy tot de gevangenis gedoemd is, om by de eerste vergadering van den grooten in regten betrokken te worden, zullen wy nu in geene verdere byzonderheden treden. Drie andere slaven waartegen ook getuigenissen waren, zyn ook in hechtenis genomen. Wy merken by deze gelegenheid aan, dat het een verkeerd denkbeeld was, dat de gedeputeerde marschalk volgens de wet geenen slaaf tot de teregtstelling konde gebruiken, dewyl hy onder zyn eigen gezag volkomen geregtvaardigd is, om zoodanige agenten te gebruiken als hy zal nodig oordeelen, om de wet ten uitvoer te brengen.

An arrival on Thursday from Porto Rico, brings accounts that the Spanish corvette Maria Francisca, ketch Hyena, and five transports, with 1500 men, had arrived at St. John's, from the Havana. The troops had been landed, in order to refresh themselves after the fatigues of the voyage, and were shortly to proceed to Puerto Cabello, under the command of general Calzada. A considerable sum in specie, and a large quantity of provisions accompanied them.

We had prepared for this day's paper a detailed account of the strange circumstances which have developed themselves during the week on board the brig Henry, noticed in our last as having put into this port in *distress*, &c. but as the legal investigation of the whole affair which has been instituted, has not yet terminated, we have thought it prudent to suppress the publication for the present, in order not to prejudice the cause of the parties concerned.

Of the result of general Morales's expedition, which has set the public anxiety on the very tiptoe of expectation, we are still unable to say any thing with certainty. There is a report in circulation of a letter having been received here from Aruba, stating that Morales entered Maracaybo on the 5th inst. but we do not feel inclined to give the smallest credit to this account, as there are other letters, received by the same conveyance, which are entirely silent on the subject.

We may also notice, that the schooner from Aruba reports that she saw nine vessels at anchor at Los Taques, supposed to be a part of Morales's squadron; and that subsequently she fell in with two brigs and four schooners, under Columbian colours, to whom she gave information of the above vessels, when the latter made sail in quest of them, in the direction pointed out.

The arrivals, for some time past, have produced scarcely any intelligence of interest, and very few newspapers, most of the vessels from the United States having previously touched at some of the windward islands, where they left their latest papers.—From these circumstances it will be found, that the articles selected for the present number are calculated more to amuse than interest our Readers.

A St. Thomas paper of the 17th inst. contains an account of the installation of his Excellency rear-admiral Carl Wilhelm Jessen, knight of Dannebroge and Dannebrogsmand, &c. &c. on Sunday the 12th, as governor of that island and St. John's. The ceremony took place in the government house early in the morning, in presence of the officers civil and military; and on his excellency's appointment being proclaimed, a salute was fired from Fort Christian. The different corps were then marched to the parade ground, where they formed a square, and the discontinuance of the command of his honor colonel Von Scholten announced to them.

In a short time after this, his excellency the governor, with a numerous suite, came on the ground, and was received with the usual demonstrations of respect. After his excellency had inspected the line a square was again formed, and his excellency's appointment read with the usual forms, and a salute from Fort Christian. H. E then returned thanks to colonel v. Scholten for the zeal and activity he had displayed during the period of his command, and as a testimony of the satisfaction with which his majesty the king estimated his services, his majesty had been most graciously pleased to confer on colonel v. Scholten the Order of Dannebroge, 4th class.

His excellency the governor, after the royal rescript for bestowing the order was read, invested lieut. colonel v. Scholten with the insignia of knighthood, under a salute and other ceremonies, and afterwards addressed himself to the assemblage.

The formalities having been concluded, the troops marched in review order, after which his excellency appeared in front, and was greeted by colonel v. Scholten with "*long live governor Jessen*," which was joined by the whole line and surrounding spectators in three hearty cheers, and upon his excellency's leaving the ground the same was repeated.

At 12 o'clock a levee was held at government-house, which was numerously attended by the regular and militia officers, the public officers of the island, and other respectable inhabitants. After the governor had expressed his thanks to the late commandant, and to the different commanders and corps, the party sat down to a sumptuous dejeunné, when his majesty's health, that of the governor-general admiral Bardenfleth, governor Jessen, and that of the late commandant v. Scholten, and numerous other toasts were given.

His excellency sailed the following morning for St. Croix.

A false coin of lead, in imitation of the new silver five stiver pieces, coined in 1816, current in St. Thomas, has been discovered to be in circulation in that colony. A reward of 100 pieces of eight is offered for the discovery of the person or persons, who imported the said false money into the island.

FATAL DUEL AT NEVIS.

Antigua, June 24.—In consequence of some misunderstanding between Edward Huggins, Esquire, the elder, and the Honourable Walter Maynard, (President of the Island, a meeting was held at Nevis, on the 17th June, by the latter gentleman, and Mr. John Huggins (youngest son of the former) which we are sorry to state, terminated fatally! Mr. Huggins was morttaly wounded, by his antagonist's ball penetrating and passing through the abdomen, and survived only three quarters of an hour.—What adds considerably to the pain of this sad event, Mr. Huggins had recently (seven months since) been united to an amiable and accomplished young lady, who, with a posthumous pledge of their union, will ever have to deplore the unfortunate result.

It has been asserted—but we do not pledge ourselves for the accuracy of the statement—that Mr Maynard not intending to return Mr. Huggins's *first* fire, reserved his; and that, having *received* his opponent's, an overture for the adjustment of the matter was made, but not having been met with a corresponding feeling by the opposite party, the lamentable catastrophe was produced. It is, however, but justice to add, that Mr. Huggins, with his expiring breath, admitted the propriety and honor with which the whole proceeding had been conducted,

VARIETIES.

The Force of Habit.—Although fees to counsel are purely honorary, yet it is almost proverbial that a lawyer never does any thing well for which he is not feed. Lord Mansfield told a story of himself, that feeling this influence, he once, when about to attend to some professional business of his own, took several guineas out of his purse, and put them into his waistcoat pocket, as a fee for his labour.

Paris and London.—A correspondent of the *Traveller* says,—"Three persons may live in Paris, with comforts and luxuries, for about 130l. per annum (exclusive of dress), and that the same kind of living would, in this country, cost 280l. A man and his wife, who are fond of pleasure, may live in Paris in the same way (with a servant), and go to the theatres, or any other amusement, every evening, upon 230l. per annum. Thus 300l. per annum, in Paris, allowing 70l for dress, &c., are equal for actual necessaries, and amusements, to 540l. in England. If actual economy is looked to in the necessaries of life, and some cheap part of France is chosen, it may be boldly stated, that upon 80l. per annum, in the cheapest part of France, a family may live much better than upon 120l. per annum in the cheapest part of England.

Crowle the Punster.—Once on a circuit with Page, a person asked him if the judge was not just behind? He replied, "I don't know; but I am sure he was never *just* before."—Of this wag, lord Orford also tells the following anecdote—that on being reprimanded, on his knees, by the Speaker of the Commons' House, as he rose from the ground, he wiped his knees, and said, "It was the dirtiest house he had ever been in."

Savage Courtship.—The first act of courtship of a New Zealander, is to knock down his beloved with a club, and then drag her from her friends into the woods!—There is at least no hypocrisy in this mode of behaviour; and we really think it almost as becoming and creditable as first promising and vowing to cherish and protect a woman, and then knocking her down, sometimes even with a club, in the New Zealand style, and at others by the more civilized and circuitous, but not less efficacious way, of neglect and ill-treatment.

Rather Novel.—A person in the Richmond Inquirer proposes a new *republican* translation of the Bible; the present he dislikes, in consequence of the frequent reference to royalty; and he proposes first to ask Congress for a few thousands to begin with, and then to proceed with the translation, substituting for kings, princes, dukes, and palaces, certain republican terms; such as ruler, president, large house, *et cetera.*—This is rather too fastidious, and, if persisted in, would destroy the effect of the finest passages, and altogether mar the sacred writ. Paul Allen observes, that the devil is termed in the Bible the prince of darkness. Now, says Mr. Allen, with a great deal of humour, would you call him the *president of darkness?*—*N. Y. Nat. Adv.*

FROM THE JAMAICA ROYAL GAZETTE.

Mr. Editor.—As the public attention is every day more forcibly turned to South America, I send a memoir, which serves to increase our geographical knowledge of that interesting country. It relates, as your readers will perceive, to a communication between the Atlantic and Pacific from the bottom of the gulf of Darien, the first notice of which was given to the public by baron Humboldt some years ago. Z.

1821.—*Memoir of the advantages and facility of establishing a water communication between the Atlantic and Pacific Oceans, by means of the Atrato river, which empties itself into the former, in the bottom of the gulf of Darien and the river San Juan, which nearly communicates with the upper parts of the Atrato and empties itself into the Pacific Ocean, in the bay of Chasambiza:—By an intelligent English gentleman, who is well acquainted with these countries.*

The principal mouth of the river Atrato is named Barbecoas, and is situated in latitude 8. 12. N. and runs about 490 miles to its source. At the mouth of this river commences the grand bay of Candelaria, capable of containing the whole shipping of the universe, has good anchorage is from 15 to 20 fathoms, is sheltered from all winds, and only subject to a heavy swell in the months in which prevail the north winds.—The bar in dry weather and low tide has five feet water, and during the rains and high tide 6½ feet, is about 200 yards wide, and is hard sand.

The first river of any magnitude, which empties itself into the Atrato, is named Rio Sucio, distant from the mouth about 70 miles, in latitude 7. 46. N; but in its present state offers no advantages to the undertaking, from its number of logs and other impediments.

The second river is named Morindo, in latitude 7. 6. N. and about 150 miles from the sea. Twenty miles from its junction with the Atrato are some very high mountains, called by the same name, which abound in all classes of timbers, and cedars of all descriptions.

The third is the river Napipi, which empties itself into the Atrato, in latitude 6. 35. N. By means of this river a communication could be opened with the Pacific, as, from its source, there is only a division of six miles. The expense of transporting a load across this of five arobas or 125*lbs*. is one dollar, and they arrive in a fine deep bay, sheltered from all winds, in the Pacific. From the entrance of the river Napipi to the Tambo Don Carlos, proceeding up the river, is three days journey, or about 100 miles; from thence to Tambo Astado is six hours, or about 18 miles; from this last to the bay of Cupica, in the Pacific Ocean, is land-carriage, and two journies may be made in one day. The loads can be carried either on mules or by men. The port of Cupica is fit for any class of vessels.

The fourth river which flows into the Atrato is Bebara, situated in 6. 2. N. About 15 miles from its mouth is a bodega or store, where are deposited the goods destined for Antioquia; from thence to Uzzao is 60 miles of land-carriage. The loads are carried by men, and are generally seven days on the road. The expense of each load of 125*lbs*. is about 12 dollars. From Uzzao to Antioquia is 40 miles little more or less; the loads are here carried by mules, and each mule is four dollars.

The capital of the province of Choco is San Francisco de Quibdo, and contains about 1000 inhabitants, and has established a custom-house.

The river Atrato, as far as this, presents no obstacle whatever to any class of vessels that do not draw more than seven feet water. In its course are few or no logs, and with common care there is no risk whatever.

Quibdo is distant from the sea about 410 miles. The current of the Atrato, in dry weather, does not exceed two knots *per* hour, and, in times of heavy floods, five. From this place to the source is about 80 miles.

The Tambo San Pablo is situated on a narrow neck of land about two miles wide

The river San Juan is in the province of Novita, and washes the other side of this isthmus, and, joining itself with the river Calima, empties into the Pacific in the bay of Chasambiza.

In front of Quibdo, the river Quito unites with the Atrato, and by it you proceed to the creek San Pablo. This, in dry weather, presents some obstacles, on account of the shallowness of the water, but is a passage of only five hours to the Tambo of the same name, and can easily be remedied by means of flood gates, as used in Europe.

The memoir then states the advantage which would result from this navigation being attended to, and steam-boats introduced, and says that Quibdo would become the deposit of an unrivalled commerce, and, in a few years, the Atrato would become a second Mississippi.

REMARKABLE INSTANCE OF EXTRAORDINARY STRENGTH.

Constantine de Renneville gives in his work, entitled *Histoire de la Bastille*, a curious account of a fellow-prisoner, who was universally denominated in that prison *Brisefer*.

Jean Pierre de Molain, surnamed *Brisefer* (iron-breaker), a native of the environs of Castelnaudari, is one of the better sort, of prisoners, with whom, says the above-mentioned writer, I have become acquainted in the Bastille; he is kind, honest, and has no greater pleasure than in serving his fellow-captives. His strength is such, that whenever he was put into a solitary cell, and the door locked upon him, he would pull the chains with which he was fastened out of the wall; these chains were frequently thicker than a man's arm, fourfold, and so entwined into one another, as to be at the same time stronger and more pliable. He tore them out of the wall, which was prodigiously thick, and broke them in pieces, and that in less time than I have been writing this. You should have heard what a clatter he made with them in this subterraneous dungeon, accompanying it with his voice, the bass of which was equal to that of the most numerous band in the king's chapel. When the keeper brought him nothing but bread and water at dinner time, we could hear him say, "Rue (that was the name of the keeper), bring me instantly something better to eat, unless you would have me devour you next time." If the keeper asked him why he had broken his chains, he would reply, "Because I did not like them, and they prevented me from walking about as I pleased in my louvre. Rue, your tyrant (meaning Bernavillee, governor of the Bastille,) may confine me wherever he pleases, but he shall find me something to eat; for that is the king's intention, and for this purpose he gives him money: I must have some soup regularly, or I shall kick up a devil of a racket."—When he heard Rue carrying victuals to the other prisoners without bringing him any, he fell foul of the doors, and in less than half an hour contrived to break them open; and this was the more astonishing as he had no other implements than his hands. The doors were of oak, a foot thick, lined with iron plates, and secured with massive bolts and locks; besides which, they stood quite close together, and this increased their strength. When he had broken open the first doors, he set to work upon those which led to the staircase, and, though these were stronger then the two others, it was not long before he had done for them. It would have been an easy matter for him to burst open our doors also, but he was content with knocking at the door of the court-yard, and calling out. "Rue, bring me something to eat, and come and fasten the doors I have broken open; but make haste, or I will demolish this too." Rue at length came, bringing with him, instead of victuals, much stronger chains than those which Brisefer had broken. They were dragged along with a tremendous clanking by three or four soldiers, and more than ten other attendants belonging to the Bastille accompanied the smith who was to put them on him. The major and the captain of the gate brought up another party provided with stout cudgels. When Brisefer, whom the officers of the prison styled the prince of Grivois, saw these formidable preparations, instead of manifesting any symptoms of fear, he burst into a loud laugh.—"What, you ragamuffins," cried he, "is that the soup ye were to bring me?"—At these words the men raised their cudgels, on which Brisefer said to the major, "If you suffer these scoundrels to touch me, you are a dead man—I will first throttle you, and then all these butchers of your's. You know the agreement I have made with M. du Joncas (the lieutenant of the Bastille), not to strike any one till I am struck."—"Why will you not keep quite, but force me to chastise you?" asked the major.—"It is you who will not let me be quiet," rejoined Brisefer; "leave me in a chamber by myself, or put me among rational people, and I will not say a word; but if ye shut me up in dark dungeons, and leave me to perish with hunger, I will find some means or other to right myself." While he was arguing in this sensible manner, he was held by eight men, and the smith rivetted the chains about his neck, arms, and legs, while two others and the same number of carpenters were repairing and replacing the doors. After they had put on his iron collar, ruffles, and boots, which were almost enough to weigh down an Atlas, he commanded silence, and thus addressed the assembly; "If ye would wish me to be quiet, and not to give you any more trouble, treat me like a man, and not like the most savage of tigers. If I have injured the king or the state, put me to death; I shall be perfectly satisfied; if I am imprisoned for reasons of state, treat me like a state-prisoner. It is certainly not the king's will that ye should load me with chains which no horse can carry; therefore relieve me from them voluntarily, and appoint me a place where I am to abide; I will not leave it, if you supply me with proper food. If ye will not do this, depend upon it I will soon extricate myself from my chains, and afterwards I will use them to demolish, like a second Sampson, the tower in which ye confine me; only I shall then be sorry for the fate of the other poor prisoners who will be buried with me in the ruins." It was about five o'clock when they had finished with him, and locked the doors. It sounds almost fabulous, but it is not the less true, that by six Brisefer had released himself from all his fetters. This time he did not break open the doors, but began regularly to barricade himself in; for this purpose he employed his chains and the staples with which they were fastened in the wall. He detached stones which three men could scarcely have lifted from the ground; the quantity which he pulled out in the space of four hours was incredible; at the same time he shook the whole tower to such a degree, that the other prisoners confined in it began to make a noise and to knock, for the purpose of alarming the keeper. I (the narrator, Constantine de Renneville) was nearest to him, and sensible of the danger which impended over us all, I called out to the sentry that we were afraid he would pull down the tower; but the man only ridiculed our foolish fears. I then besought Brisefer to sus[pend] his operations; he good-naturedly complied, and advised us to quit the tower, and he would give us a whole day to apply to the governor for other quarters.

Next morning we were visited by the officers of the Bastille. Our apprehensions appeared to them in the highest degree absurd, and the undermined tower and the broken chains were regarded as dreams of the imagination. When, however, they went down to his dungeon, and were unable to open the doors, on account of the prodigious stones piled up against them, they were obliged to climb ladders in order to look in at the air-holes at the top, and were then frightened at the scene which presented itself. They had recourse to entreaties, and assumed a tone of great respect towards the new mason. Rue swore that he should have the best room in the Bastille, and what society he pleased, if he would but open the door; but Brisefer would not trust him, as the keeper had often deceived him, and desired to negociate with M. du Joncas. That gentleman at length came, and, mounted on the top of the ladder, he was obliged to give the prince of Grivois his word of honour, that he would not only procure him satisfaction, but his liberty too, if it could possibly be done. On this promise of a man of honour, Brisefer surrendered; and at eight o'clock in the morning, when this capitulation was concluded, he began clearing away the stones, which occupied him till five in the afternoon, when he delivered up the fortress to Rue. He afterwards acknowledged to me, that during this laborious business, his strength frequently failed him, as he had for two days had no other food than a small loaf and a jug of water. The place, like Rhodes, when surrendered by the grand-master to the Turks, was a heap of ruins

The promise given to Molain was kept—a rare circumstance in the Bastille—his immense strength had really terrified the officers. Rue permitted me the next morning to take a view of the devastations which Brisefer had committed—they were truly tremendous; it took six masons a week to restore the tower to its former state. Molain was placed with M. de Bellevaux, a young man of a very mild disposition, with whom he agreed perfectly well, and for whom he soon conceived a strong attachment. A proposal was made to Brisefer to enter into the king's service, but he rejected it with contempt saying he had already sworn allegiance to the Stadholder of Holland; he could not take the same oath to Louis XIV. and he would rather die than perjure himself. He was offered his liberty if he would renounce the Protestant faith and turn Catholic; but he replied, that he could no more violate his oath to God than to man.—At length it was surmised that it was M. de Bellevaux who inspired him with such firmness; on which the latter was separated from him and thrown into a dungeon.—Brisefer murmured, and insisted that the officers should give him back his beloved companion; on which Molain was again remanded to our tower, but not to his former dungeon, for fear he should play the same trick as he had before done. For better security, he was placed in the *Stone Stomacher*, as it was called; a hole six or seven feet square. To prevent him from tumbling the ruins of this new abode into the court yard, they put on him a pair of handcuffs, which were so thick and strong, that the smith declared it would be utterly impossible for him to break them. They were forged cold, and Rue swore that the padlock alone cost fifty livres. When these chains were fastened on him, I heard the major say, 'Brisefer, if you tear this pair of ruffles, I'll give you a white blackbird." Scarcely had the major reached the foot of the stairs, before Molain had extricated himself from his fetters, with which he banged the door, crying "Here are your prettry bracelets, major; now give me my white blackbird!"—In order to keep him quiet, it was found necessary to restore to him his former companion, who could do what he pleased with him, because he always treated him with civility and kindness. Brisefer even assumed milder manners to please M. de Bellevaux, whose example he imitated in his behaviour.

Molain was a native of Castelnaudari, and had quitted his country for reasons unknown, and entered into an English regiment of dragoons, in which he had distinguished himself as a subaltern by courage and unimpeachable conduct.—Having, applied for post-horses at Bourg-la Reine, he was suddenly apprehended, and carried to the Bastille. Notwithstanding all the pains I took to accomplish the liberation of this modern Hercules, I heard nothing more of him but the following account, given me by a friend subsequently liberated through my means; that his extraordinary bodily powers had greatly declined, owing to hunger and confinement, and that he was sick from vexation; so that in all probability he fell a victim to the cruel policy of those times.

Molain was not tall, but very strongly built and broad-shouldered; his hands, arms, and legs were particularly large and strong. When he stood firmly upon his legs, it was impossible for any man to stir him from the spot; the iron bars before his window he would bend and straighten again, and yet they were as thick as a man's wrist. With two heavy men in his arms he would dance and leap about as if they weighed nothing, and he nevertheless declared, that hunger and grief had then robbed him of half his strength.

Such is the account of this extraordinary man published by M. de Renneville, who would assuredly have been contradicted by his fellow-prisoners, many of whom witnessed these facts, and afterwards regained their liberty, had that writer deviated from the truth.